

při ÚKDŽ Praha

číslo 3 /leden 1988

obsah: Už to bude rok	2
Program klubu leden - červen	4
Šaldové dvky	5
Mikrolet (V. Pánda)	5
kalendář SF akcí	10
diskusní fórum	11
Prosincové teze (L. Peske)	11
Podpořme Prosincové teze (E. Čierny)	12
O fanzinech (E. Čierny)	13
aktuality	14
Dracon 1987 (J. Pevlík)	15
SF soutěže	16
Jak šel čas	18
Percon 1988	22
II. SF ples	24
Comics contre film ..	25
(V. Veverka)	
Flash Gordon (M. Krejčí)	28

neprodejné, pouze pro potřebu členů klubu, počet výtisků: 100

UŽ TO BUDE RÁD

Máme již pomalu polovinu ledna a s koncem měsíce se také blíží první výročí založení klubu R.U.R. To bude samozřejmě mimo jiné také příležitost k bilancování - s tím ale ještě raději počkáme až do únorové výroční schůzky a následujícího čísla našeho klubového zpravodaje. Namísto toho bych rád na tomto místě uvedl něco málo k samotnému zpravodaji.

Pout prvního čísla ze stolu šéfredaktora Tomáše Jirkovského trvalo před šest měsíců. To bylo ještě v době velkých optimistických plánů "do začátku" a Tomáš byl odhodlán udělat z Rouráka jakýsi druhý Leser, tedy dvojměsíčník s minimálně 60ti stranami. Tak alespoň vypadala první připravená verze. Pak ovšem začala zasahovat jakási vyšší moc, vynořily se obtíže administrativní, technické a četné jiné včetně dvou měsíců prázdnin, a najednou byl plodzim. Nakonec tedy první číslo vyšlo se značným zpožděním a hlavně v podobě, v níž se nelíbilo ani samotnému jeho šéfredaktorovi.

Druhé číslo pak bylo poznamenáno tímto zjištěním a přechodovým stavem, v němž bylo jasné především (a jediné) to, že je nutné něco s tím udělat.... Ale co? Usilovně se hledalo řešení, které ovšem bylo poněkud komplikováno skutečností, že klubový zpravodaj nebyla jediná věc, která ve vztahu k původním plánům silně vážla. Ale o tom se snad něco dočtete i v rubrice "klubové zprávy".

V současné době to tedy vypadá následovně: namísto Tomáše, který (zdá se, že definitivně) přesunul své působíště do Plzně, se funkce vedoucího ediční sekce ujal posléze Ivan Adamovič, jehož jméno by mělo být po odstranění různých organizačních zádrhelů zárukou kvality. Samotný Rourák (rozuměno klubový zpravodaj) současně přešel (doufám, že jen dočasně) pod "přítý prezidentský režim", což v prosté češtině znamená, že až do zverbování nového obětího beránka, ochotného se zaručit za pravidelné vycházení 1 x ze dva měsíce, bude tuto funkci plnit jen z titulu svého předsednického postu. Také v distribuci, která až dopodus představovala vůbec ten nejzoufalejší slebý článek celého řetězu, by snad měl postupně nastat pořádek. Hanba nás totiž již doslova "fackuje".....

Nyní ale zpátky k Rourákovi, v rámci jehož nové koncepce si hodlám tak trochu zavzpomínat na ty dva roky, co jsem vydupával takřka z ničeho Interkom.

Hlavní důraz by nyní měl být kladen především na pravidelnost s tím, že i kdyby to měl být jediný list A4, tak vyjde. Obsahově by se měl náš klubový zpravodaj podobat jedné Interkomu, jedné olomouckému Informátoru. Z Interkomu hodlám přejímat snahu o aktuální informace ze života fandomu i některé větší materiály, protože Interkom jako takový se přeci jen většinou dostane do rukou jen úzce omezenému počtu sf činovníků. Což je většinou škoda. Větší rozsah ve srovnání s Interkomem by nám měl zase umožnit otiskovat i rozsáhlejší reportáže, glosy a diskusní příspěvky.

Literární část Rouráka pak bude zaměřena především na vlastní amatérskou čs. tvorbu a na klubové pořady či akce, jako je v současnosti Šaldova dyka. Postupně by se měla také objevit rubrika "Zletý fond světové SF", v níž by se měli členové seznámit s téměř neznámými, kvalitními povídkami, které svého času vyšly v našem tisku, doprovázenými komentářem našich předních odborníků na tomto poli (většinou z autorského zázemí sborníku Lety zakázanou rychlostí...). Kromě toho jsou zde ještě i nabídky některých členů na příspěvky literárně kritického či teoretického obsahu, takže uvidíme...

Co však je nejdůležitější, zpravodaj by měl poměrně věrně a neformálně odrážet klubový život (za vzor bychom rádi měli již vzpomenutý olomoucký zpravodaj), čemuž bude také odpovídat řada nových rubrik. V této souvislosti rovnou vy-
zývám veškeré členstvo, aby neváhalo a přispívalo reportážemi či názory na vše, kde se někdo z nás ocitně, z každé akce, která stojí alespoň za zmínku. Máme-li možnost "zaplnit" jednou za dva měsíce těch zhruba 35 stran formátu A4, proč jí nevyužít ?!

Vláša Veverka

PS: každý, kdo bude ochoten přiložit ruce k dílu a pomoci s tvorbou zpravodaje, je samozřejmě i nadále vždy vítán

P R O G R A M

únor - červen 1988 klubovna č.4 Radiopalác
18.00 - 22.00 (program začíná v 19.00)

- 4.2. výroční členská schůze, volba předsednictva
- 11.2. současný SF film II (pro aktivní členy)
- 18.2. volný program, pořada OK
- 25.2. "Superhrdinové pro milióny" (přednáška + dia)

- 3.3. volný program, pořada vedení klubu
- 10.3. současný SF film III (pro aktivní členy)
- 17.3. volný program, pořada OK
- 24.3. beseda s hostem (zajišťuje F.Mašek)
- 31.3. volný program, pořada vedení klubu

- 7.4. současný SF film IV (pro aktivní členy)
- 14.4. pořada OK , volný program
- 21.4. volný program, pořada vedení klubu
- 28.4. "Pojďte snámi do Erteru " (pořad)

- 5.5. volný program, pořada OK
- 12.5. současný SF film V (pro aktivní členy)
- 19.5. volný program, pořada vedení klubu
- 26.5. beseda s hostem (profi či SČS)

- 2.6. volný program , pořada OK
- 9.6. současný SF film VI (pro aktivní členy)
- 16.6. "Fenzinyznámé neznámé " (pořad pro nové členy)
- 23.6. členská schůze, zhodnocení činnosti ze 1.pololetí
- 30.6. volný program, pořada vedení klubu

- mimo pravidelný program:
- 16.4. jarní klubová burza SF literatury (malý sál Radio-
paláce od 9.00, odpoledne seminář o burzách SF)
- červen (blíže dosud neurčeno) vyhlášení výsledků soutěže
J.Nerudy o SF poezii

náške o zneužití genialitě, vynálezech přetvářejících vět-
e případných problémech s umístěním jeho bysty v hale Národní-
ho muzea.

Poslouchal jsem ho sice jen jedním uchem, neboť vím, jak
skončily jeho experimenty s přesunem Veletržního paláce do
mimoprostoru, leč má zvědavost přesto stoupala. Kde jinde to-
tiž můžete okusit nápoj neviditelnosti (dva dny na záchytec),
plyn proti gravitaci (děkovný dopis všech nájemníků za totální
vyhubení fereónů jakož i ostatního domácího zvířectva) nebo
množič předmětů (hromadná gravidita ženské populace v celém
obvodu). Kde jinde, než u mého přítele, jemuž se normální sluš-
ný člověk raději na sto honů vyhne.

Leboretož seme se jevila jako vždy neutěšeně. Byt 1+1, zce-
le zázrakem ještě nevyjmutý z bytového fondu, působil dojmem
polovyhořelého skladiště, případně rozjáseným drem zdemolova-
né restaurace. A všemu tomu křelovalo v jediném vyklizeném
rohu jakési čerstvě nalakované torpédo.

"Tot on, plod mých bezesných nocí, vrchol lidského snažení,
superfantastický mikrolet", pohlédil prežský Edison z kdoví že-
ho uzmutou kapotu.

"Jaký mikrolet?" těším se na blízkou zábavu.

"Prosím tě!" podíval se na mne rozhořčeně. "Nedělej se hlou-
pější, než jsi. Víš přece, že existuje nejen makrokosmos, nýbrž
i mikrokosmos. A protože se všichni cpou, nevím proč, pouze
tam nahoru, já se rozhodl, že procestuji mikrokosmos".

"Tímhle?" ptám se nevěřícně.

"Ano, tímhle! Pracoval jsem na tom přes půl roku, obětoval
všechny volný čas, noci, jávím, ty tohle nepochopíš, ale výsled-
dek se zákonitě dostavil."

"A jak to funguje?"

"Princip je jednoduchý jak facka," zatvářil se přítel vítě-
zoslavně. "Nebudu tě zatěžovat úvahami o poměru makro a mikro-
kosmu. Víš, že obojí je nezměřitelné, tudíž relativní. Mne spí-
zejímely vlastnosti elementárních částic. Například též objekt
se může chovat jako částice a zároveň jako vlna. A promítnem-
li si shluk atomů do vlnové délky, není již problém vyvinout
určitý potenciometr, který ji příslušně upraví. Jako v rádiu.
Dlouhé vlny, VKV atd."

"Tekže ty dokážeš tímhle kamikadzem proniknout do každé
hmoty?" stále ještě pochybuji.

"Do každé hmoty, do každého živého organismu."

"Tedy i do lidského těla? Například do mozku?"

"Samozřejmě."

"Ale víš, co by to znamenalo," uvolňuji svou fantazii. "Ob-
jevovat a upřesňovat i ty nejsložitější diagnózy. Přímou uvnitř
orgánů provádět účinnou léčbu. Ovlivňovat tvorbu hormonů a do-
konce i měnit myšlení člověka."

"Přesně tak," pyšně pochrochtává vynálezce.

"Můžeš mi tedy svůj mikrolet předvést?" jízlivě útočím na
jeho ješitnost.

"Proto jsem tě sem přivedl. ne? Vyber si, kam poletíme."

"Kdy?"

"Jasně. Jak tě mám jinak přesvědčit. Chceš letět do krabičky
tersek," rozhlížel se lačně kolem sebe, "uleželych syrečků nebo
do mikrosvěta tamhle rozličné kyseliny sírové?"

Ani jedno mne jednoznačně nepřitahovalo, zvláště ty syrečky
jsem si počal stále intenzivněji uvědomovat. Musím se z toho
nějak vykroutit. Vymyslet prakticky neproveditelný experiment.

"Což takhle ten lidský mozek! Ženský," zoufale navrhuji to

jediné, co mi od rána leží v hlavě. "Udělát tam nějakou změnu, třeba probudit lásku či sexuální žádostivost...."

"To by šlo," začal se přítel rozechvěně přehrabovat v hoře volně ložených lejster. "Tuhle akci jsem si jako naschvál zrovne minulý týden naprogramoval. To víš, člověk je pořád sám," omluvně se zasmál z vnitřku pyramidy, a času je ne nějaké to dvoření také málo...."

S rostoucí hrůzou jsem pozoroval toho rochnícího se kritka, jak z hlubin svého archivu vynesl na světlo boží zmuchlaný dvojlist popsaný čísly a nesrozumitelnými zkratkami. "To by šlo, to by šlo," mumlал si spokojeně. "Okem do sítnice, čípkiem do zrakového nervu, odtud až do mozku a tam si už podle plánu příslušné mozkové centrum najdeme."

"Ake kde seženeme ženskou," snažím se zchladit jeho nadšení.

"Do tohohle bince si můžeš přivést leda nevidomou, a to ještě bez čichových buněk," zašilhám k výše zmíněným syrečkům.

"O jedné vím," zavýskl nezlomný vynálezce, zakrýváje výsměšně trčící mikrolet provizorním závěsem. "Žádná sláva, ale je to přece jen první pokus."

Než jsem stačil znovu zaprotестovat, neomaleně mě strčil do právě vytvořené skrýše a vyřítit se ven.

Leď zmizím, napadla mne ta nejušlechtilejší myšlenka od raného rozhovoru s Alenkou. Avšak pozdě. Můj drahý přítel, díky mnohaletým zkušenostem, byl obděřen notnou dávkou předvídavosti. Proto ze sebou pečlivě zmlk své otřískené dveře. Nadvakrát. "ezbývalo nic jiného, než trpělivě čekat. Neštěstí (či lépe bohužel) ne dlouho. Za chvíli zámek zaharašil a gónius vmanipuloval do naší pesti jakousi ženu. Byla pohledu mdlého a gest zhačně pomalých."

"To je sousedka Květuš," zašeptal přítel, vklouznuv do mého úkrytu. "Manžel jí před léty utekl, neboť náležitě nedbala o svůj zevnějšek, leč to jí vůbec nezlomilo, protože teď se nestará vůbec o nic. Zkrátka, kam ji posadíš, tam ji najdeš. Něco jako mouchy vemte si mě."

"Chtěl jsem se ještě jednou podívat na tuto šťastnou bytost, ale vědychtivý vynálezce mnou nešetrně smýkl na sedačku mikroletu, mačkaje nedočkavě jeden knoflík za druhým. Všechno se v tu ránu zatočilo, rozlétlo do stran a my viseli v prázdnu. Až se mi z toho začalo špatně dýchat."

"Spíš polykej," radí mi člověk vydávající se za mého kamaráda. "Molekuly vzduchu jsou větší, tak se je snaž konzumovat třeba jako kompot."

Počal jsem tedy lepat po vzduchu jako kapr na suchu a se vzrůstajícími obavami se těšit z věcí příštích. Ty na sebe nedaly dlouho čekat. Přítel utěsnil nedosedající plexisklový kryt, odpustil mi s vyčítavým pohledem trochu zminiaturizovaného kyslíku (ale jenom na chvíli, než si zvyknu) a již jsme letěli. On tvrdil, že bytem. Já neviděl nic, protože časté nárazy na plášť lodi mě neustále srážely na podlahu.

"budu si muset doma asi uklidit," jal se mi vysvětlovat pravou příčinu tohoto jevu. "Ve vzduchu plave plno prachu. Podívej se do krátkohledu."

Naklonil jsem se tedy nad okulár přístroje, který okolní věci opticky zmenšuje, a vykřikl leknutím. Řítili jsme se totiž přímo do sousedčiny oke, které patrně až teď zpozorovalo přítelovo zmizení.

Vnoření do bulvy se obešlo bez problémů. Pouze v čočce jsme chvíli bloudili, neboť zde vznikající lom paprsků vytvářel neustále roztodivné fate morgány. Zvláště dlouho nás pronásledo-

.....
vela vidina polorozležených syrečků, v těchto chvílích pravdě-
podobně jediný reálný zachytňný bod Květiny pohledu. Leč pilot
se činil, po několikaobratných manévrech opustil toto zrádné
pole a rychlostí několika mikronů za sekundu zamířil přímo k
sítnici. Zde již bylo potřeba rozžít reflektory a hledat vyús-
tění zrekového nervu. Pouze ty potvory tyčinky se nám nějak
pořád pletly do cesty. "Mít sekyrku, tak tu z toho nedělám pe-
seku," zaklel přítel, nedbaje zásad lékařské etiky.

Ne potřetí jsme do zrekového nervu vstoupili. Připadalo mi
to jako jízda letenským tunelem, až neustále klikatící se
blesky, šlehající nám celou dobu do zad.

"To jsou nervové vzruchy," uklidňoval mě přítel, pochvaluje-
si zároveň kvalitně zbudované uzemnění. "Myslím totiž na všech-
no," a vytáhl z kapsy v novinách zebelenou svečinu. Zdvořile
jsem odmítl mi nabízenou polovinu, i když prý teď v klidu po-
frčíme až do mozku.

Škoda, že nemohu vyskočit, proklínal jsem v duchu ten poše-
tilý nápad nechat se zlákat k tomuto hezerdu. Představa, že
bych zůstal až do smrti zajetcem Květiny mozku, nucen se denno-
denně potýkat s jejími nevyzpytatelnými myšlenkami, dokonce
omilostnila můj názor na svátost manželskou, kde člověk může
aspoň občas sám na ulici, nedýchat se nerušeně něco pražských
oxidů. Umínil jsem si, že jakmile se dostanu ze spárů tohoto
fanatika, poběžím za Alenkou, cestou si koupím pepuče, a tak
se cele oddám ~~xxx~~ bezpečí rodinného krbu.

Leč člověk míní, život mění....

Konec nervového potrubí náhle skončil a náš mikrolet sebou
plácl na hladinu šedé tekutiny.

"Teď jsme v mozkovém centru zrakovém," slupl přítel poslední
sousto svečiny a jel se spokojeně navádět náš člun do jiných,
námi vyvolených ~~praxixix~~ oblastí. Neurvalo to dlouho. Květuš
naštěstí neměla mnoho závitů, takže se nedalo zabloudit.

"Jsme na místě," zeřval náhle můj dobrodinec a mohutným ob-
loutkem vyhodil trojramenou kotvu. Ta se zasekla do shluku gli-
ových buněk a stabilizovala tak naši polohu.

"A teď do práce," nevlékl si vysloužilou plynovou masku,
upravenou na jakžtekž fungující kyslíkový přístroj, mně vnutil
tento dusič také. A než jsem stačil něco zehuhlet, stáli jsme
mezi líně podřimujícími neurony.

"Musím je trochu podráždit, oživit a reorganizovat," vytáhl
ze zánadrží jakýsi ušmudlaný pláněk. "Podle mých výpočtů je t-
řeba změnit i zapojení některých synapsí."

A potom to začalo.

Jako neohrožený námočník, doživotní člen posádky kapitáne
Nema, vrhl se přímo do středu v poklidu pulsujících malých cho-
botníček, v tomto případě neuronů Květiny sexuálního mozkového
centra.

"Podej mi vidle !" zavelel rázně a počeným nástrojem začal
fluktující medúzky burcovat z mnohaletého zimního spánku. Fo-
letoval mezi nimi jako záhumenkář mezi kupkami sena před letní
bouřkou, tu bodl, tu píchl, tu uskočil před protestujícím neu-
ronem. Občas nahlédl do pomečkaného schématu a překupil skupi-
nu směr dle svých představ. Zvláště vzpurné potvůrky uklidňoval
údery kovarského klediva, neoddelitelné to části povinné výbavy
mikroletu.

"Pojd' mi pomoci svazovat nervová vlákna," zafuněl z pod mas-
ky a již mi ukezuje, který šlehoun s kterým zeuzlovat dohromady.

Když jsme celí spocení konečně opouštěli naše dočasné rizi-
kové pracoviště, připomínale tato bývalá oáza zahálky spíše

veřící se bujón v přetlakovém papíňáku.

Jak jsme se dostali ven, ani nevím. Snad nás poháněl i mocný náboj Květiných, nyní zcela konkrétních, myšlenek. Zkrátka, najednou jsme stáli zase uprostřed "laboratoře" a proti nám dýmal právě se probouzející vulkán. Žena golem, žena uchvatitelke.

"Asi jsem to přehnal," slyšel jsem ještě zekvílet přítele, obezřetelně mizícího v hloubi zaprášených regálů.

Byl odtud nekompromisně vypuzen dlouhou železnou tyčí.

Včelí královna šla totiž ~~nekompromisně~~ za svým cílem,

nejprve obezřetně zamkle dveře, klíč si s tajemným úšklebkem zastrčila za výstřih a poté se nás jala pohánět. Ještě štěstí, že z předchozích experimentů nashromážděné harampádí umožňovalo stavět provizorní záterasy a barikády. Květuš však trpělivě, stále s tím sladkým úsměvem na rtech, jako tank zdolávala všechny překážky. Po těchto zkušenostech již věřím, že každá žena je jiná a každé milostné dobrodružství neopakovatelné.

"Nejhorší je, že nám odřízla cestu k mikroletu," klel přítel.

"Teď bych se skryl i v těch syrečkách," smutně mu přizvukuji, "jenže v současné situaci nás může zachránit jenom někdo, kdo ji uklidní. Jinak zahyneme hrdinnou smrtí oba."

"Já se zasnoubil pouze s vědou," protestuje původce všeho.

"A já musím ženu nejprve milovat. Jinak jsem naprosto neškodný," hájím svou zatím zdravou kůži já.

"Říkáš milovat," prohlíží si mne ustrašený génius (Květa rozmetává poslední barikádu). "Říkáš milovat. Ale to by šlo zařídít..."

Došlo mi to hned, avšak on byl rychlejší. Využil toho, že Květuš zrovna přemísťovala barel s těžkou vodou, jako úhoř se protáhl kolem ní a zmizel za plentou.

"Ne, ne!" řvu na něj vneději, že jde o žert. Chci se probít k mikroletu také, ale v tom mě něco píchne do oka. Už je tam! ztuhlul jsem leknutím, hledáje něco jako borovou vodu. Bohužel kyselinami se oči proplachovat nedoporučuje, i když teď bych se opravdu raději neviděl. Mhu si tedy bulvu jako šílený, ale je zřejmě pozdě. Mám pocit, jako by mi něco leželo v hlavě. Cítím brnění a bušení malinkých kladívek. Je konec! Já věděl, že to všechno špatně dopadne. Ještě že jsi tady ty, Květo! Že tě mám, láska má. A to jsem si myslel, že na tebe budu čekat celý život. Má náruč bud s i tvou náručí!

Já tě doopravdy miluji.....

o o o o o o o

Nápad proniknutí do lidského mozku není originální (tuším jsem to viděl zfilmované - šlo o likvidaci krevní sraženiny), ale čte se dobře.

- N -

Nápad není moc originální (viz Fantastická cesta od Asimova), začátek i konec jsou napsány dost příserným "hurástylem". Samotné líčení cesty však prozrazuje (či spíše naznačuje) jisté autorské invence, bohužel pouze v rovině stylistické, nikoli fabulační.

- ewe -

Vadí mi hlavně jazyk - já to nezávám dikobrazová komunálnost, i když je to nepřesné. Ale prostě: když vynálezce, tak šílený, když dívka, tak chce sňatek - proboha, PROČ to vůbec psát ?

- EH -

Spíše humorná, než sci-fi povídka. Dobře čtivá, ovšem stylistice příliš podléhá různým konvencím a klišé.

- PP -

Šlo by z toho udělat dobrou minipovídku, trochu logičtější (hutnější) konec a zkrátit.

- ZR -

E.Martin: že je to okamžitě k otištění, výborný nápad, vidět že má (autor ?) radost z vyprávění. Pan Jaroslav Boček také vy-
zdvihl dobrý nápad, ale soudil, že povídka je rozvleklá a chtě-
le by zkrátit tak o tři stránky.

KALENDÁŘ

PRO

13. únore	SLANÝ	"Ufouni ve Slaném "
26. března	OLOMOUČ	2. celostátní čs. SF ples Den otevřených dveří sfk Futurum jarní poreda vedení čs. sfk
16. dubna	PRAHA	jarní SF burza sfk R.U.R.
7.- 10. července		13. Euricon - Budapešť
15.-17. července		OSTRAVA celostátní setkání přátel vědecké fan- testiky (Parcon '88)
? srpen	SPIŠSKÉ N.VES	Tetracon
22. října	SUMPERK	seminář o SF filmu
20. listopadu	PRAHA	podzimní SF burze sfk R.U.R.

(pozn. 16. dubna bude po burze uspořádán seminář o burzách SF
a problematice kolem nich)

DISKUSNÍ

FORUM

(do této rubriky se hned napoprvé sešly dvě příspěvky E.Čierneho, v nichž reaguje na články L.Pešky ve fanzinu Slan. Vzhledem k tomu, že jde jedněm o články opravdu zajímavé, a Slan se vzhledem ke svému nízkému nákladu dostane jen do některých klubů, a to již nehovořím o prostých členech), rozhodl jsem se jeden z nich přetisknout. Myslím si totiž, že se jak L.Peška, tak Egon Čierny vzájemně pěkně doplňují. Ostatně, posuďte sami)

- ewe -

P R O S I N C O V Ě P E Ž E

L.Peška, Slan č. 4/1987

Zdá se mi, že v poslední době se stále řidčeji či možná téměř vůbec diskutuje o otázkách souvisejících s fandomem, a jeho stavem či perspektivami. Stačí jen rovnání jarních - podzimních porad vedení sf klubů před několikalety a dnes. Dříve se debatovalo a diskutovalo tři dny téměř nepřetržitě, dnes stačí na takovouto poradu jedno odpoledne. A přitom si myslím, že i dnes je dost věcí a problémů, které by mohly být zlepšeny či vyřešeny. Uvedu jen několik námětů či návrhů.

První z nich souvisí přímo se systémem jarních a podzimních porad. Katastrofální neúčast českých klubů na letošním podzimním setkání v Košicích a obdobně řídké návštěvy slovenských klubů v Praze (85, 86) ukazují, že s rostoucím počtem dalších sf akcí, zejména nejružnějších conů, plesů, burz atd., klesá potřeba pořádat tyto akce dosevedním způsobem. Domnívám se, že od roku 1988 by plně postačovalo uspořádat jen jediné celostátní setkání ~~xxxínx~~ na jeře (je otázkou, zda spojení s olomouckým plesem je nejvhodnější řešení?) a podzimní setkání již pořádat regionálně (Čechy, Morava Slovensko). Toto podzimní setkání by již mohlo být součástí nějakého conu, např. Libercon, Dracon, Tatracon.

Zlepšit by se mohlo i vydávání kalendáře sf akcí. Úplný roční přehled je zatím asi utopíí, ale alespoň půlroční či čtvrtletní přehled s případným náznekem jejich koordinace by na stránkách Interkomu neměl chybět. Vždyť s trochou nadsázky polovina veškerého sf dění je soustředěna na období říjen-listopad. Nemohli by se alespoň někteří organizátoři mezi sebou domluvit a "vyplňovat" výše uvedený kalendář rovnoměrněji?

Ještě nepřehlednější situace panuje ve vyhlašování nejruznějších soutěží či enket. Vždyť jen literárních soutěží je dnes již okolo deseti (Cena Karla Čapka, Věda a život, Tuňáč, Šulét,

Helmochron, Catsor, Fantasy....). Vedle nich existuje i několik dalších neliterárních soutěží (Ufík, modely...) a několik ankety (Ludvík, o nejlepší fanzin...). I zde by snad bylo možné vydat přehled tradičně pořádaných soutěží, jejich stručnou charakteristiku, přibližný termín uzávěrky a pod. Chtít snad ještě například přehled dosavadních vítězů a jejich prací by už snad bylo příliš.

Parcon 88 je ještě daleko, ale přesto by nás mohlo napadnout otázka: Co dál? Jaká bude budoucnost Parconu coby "putovní" akce? Kdo a jakým způsobem bude rozhodovat o místě konání této reprezentativní akce čs. fandomu? Neměla by koordinační komise vyhlásit nebo alespoň navrhnout určité zásady či kritéria, které by měl splňovat potencionální kandidát na pořádání Parconu?

A ještě jeden návrh na závěr. Již několik let soutěží polské kluby v jakési soutěži družstev (sf klubů) ve znalostech sci-fi. Tyto soutěže se občas objeví i na obrazovkách polské televize. Což se pokusit vytvořit i v Československu obdobný systém soutěží družstev z jednotlivých klubů s tím, že by se celostátní finále odehrávalo např. na Parconu. Samozřejmě, že by se nejprve musela promyslet organizace základních kol, národní finále (Čechy, Morava, Slovensko) a pod. Možnost praktické realizace této myšlenky si chceme ověřit na únorovém pořadu našeho sf klubu "Ufouni ve Slaném III".

P O D P O Ř M E - - P R O S I N C O V É - - T E Z E

E.Čierny

Úvodníky Ládi Pešky ve fanzinu Slan patří k nejpodnětnějším článkům, které se ve fandomu objevují. Žel jejich podněty většinou zanikají bez odezvy. Článek "Prosincové teze" (Slan č.4/1987) si však zaslouží mimořádnou pozornost. Upozorňuje na fakt, že stále více upadá význam pořad zástupců sfk a porady, které kdysi trvaly tři dny a stále bylo o čem mluvit, trvají teď jen pár hodin.

Láď a nakonec i Z.Kempas (Interkom č. 40) pokládají za jednu z příčin tohoto stavu fakt, že se porady zeměpisně posouvají na východ. Láď dokonce použil větu o katastrofální neúčasti českých klubů na podzimní poradě v Košicích. Nemyslím, že by tomu tak bylo.

Pro informaci: jarní porady v Praze 1985 se zúčastnilo 27 klubů (14 českých, 9 moravských, 5 slovenských), podzimní porady 1985 v Šumperku 30 klubů (17 českých, 9 moravských a 4 slovenské), jarní porady 1986 v Praze 33 klubů (21 českých, 8 moravských a 4 slovenské), podzimní porady 1986 v Břežové nebyly zveřejněny údaje, na jarní poradě 1987 v Olomouci bylo 36 klubů (20 českých, 7 moravských, 9 slovenských), na poslední poradě v Košicích bylo 28 klubů (15 českých, 6 moravských, 7 slovenských). Českých klubů bylo tedy v Košicích dost a je potěšující, že zájem o porady stále ještě trvá.

Pokles významu pořad zástupců sfk vidím v několika příčinách.

V první řadě je to proto, že jsou spojeny s nějakým conem nebo plesem. Tak jsou omezeny na několik volných hodin mezi programy (případně paralelně s nimi) a diskutující jsou stále upozorňováni na to, aby byli struční a ne delší příspěvky není čas.

Porady se staly informačními a přitom by stačilo, aby tyto informace byly zveřejněny v Interkomu a nemuselo se pro ně jez-

dit přes celou republiku. Je to obrovský ústup od diskuse a veřejného projednávání a řešení problémů jednotlivých klubů i celého fandomu.

Další podstatná věc je ta, že koordinační komise se k poradám staví pasivně. Není předem vypracován program jednání, a tak účastníci porad nemají možnost si předem připravit příspěvky. Na každý je improvizací geníus.

Celostátní poready, jak už to několik let navrhuje Láďa Peška, by měly být jenom jednou za rok, ale zato podrobně a kvalitně připravené. Diskutující by neměli stále být honěni časem, ten by se pro ně měl vždy najít. Program takové porady by mohl být bohatý.

Při představování by zástupce klubu neměl říct jenom své jméno, ale také mluvit o tom, co je v jeho klubu nového, co připravují, v čem potřebují pomoci a pod.

Šlo by se mluvit o práci v klubech, sdělovat si informace a zkušenosti o tom, jak v jednotlivých klubech připravují své akce a cony. Určitě by to zajímalo i ty, kteří podobné akce nedělají, ale možná budou dělat.

Stejně tak by se mělo informovat a diskutovat o fanzinech, a tak by porada mohla pojit hned dva semináře, a to o klubové činnosti a o fanzinech.

Vlado Srpon ve Sfěre 2/87 píše o problémech bratislavského fandomu a klade otázku "Čo s tým?". Kde jinde by se o tom mělo jednat než na podobné poradě!

Kkž Delším bodem porad by měla být každým rokem volba (nebo potvrzování) koordinační komise. Tak by kluby měly větší pocit, že KK je také jejich a možná by ji více podporovaly než dosud.

Na poradě by se mohly hledat formy meziklubové spolupráce, a to hlavně pokud se týká materiálové základny.

Kadu dalších námětů nestoluje L. Peška ve svém článku a řada návrhů na další body jednání se určitě do podobné porady ještě objeví.

Láďovy a moje návrhy však zůstanou pouze návrhy, pokud se nenajde klub, který by 2-3 denní poradu zorganizoval. Myslím, že by tím prokázal našemu fandomu větší službu, než kdyby zorganizoval nějaký další con, kterých je již dostatek.

O FANZINECH

E. Čierny

Na stránkách Slenu byla v roce 1987 věnována značná pozornost otázce amatérských fanzinů SF u nás. L. Peška ve Slenu č. 1/87 představuje fanzin Anvil (USA) a klade přitom sugestivní otázku, jak by vypedely naše fanziny, kdyby netiskly povídky. Úvehu končí větami: "Střežme se té chvíle, kdy vyjde první číslo československého (tj. profesionálního) SF časopisu! Bude to znamenat začátek soumraku fanzinů v Čechách."

Ne rozdíl od Ládi si myslím, že to nebude začátek soumraku, ale naopak začátek úsvitu SF fanzinů. V současné době absolutně většina fanzinů dupluje úlohu SF magazínů. Některé z fanzinů dosáhly takovou úroveň, že by klidně mohly být prodávány ve stáncích pro širokou veřejnost. Ale to není role amatérských fanzinů! Ty by se měly věnovat hlavně otázkám života sf klubů, zprávám z fandomu, recenzím a diskusím. Zkrátka všemu, co potřebuje fanoušek sf ke své klubové činnosti. To je možné však

pouze za předpokladu, že tento fenoušek má dostatek SF povídek i románů z jiných zdrojů. To však u nás není ! Musíme se proto ve svých fanzinech věnovat překladům světové SF, namísto toho, abychom tiskli své názory na ni ! Zastupujeme tedy tek profesionální překladatele. Změnit tuto situaci není žel v našich silách.

Proto oceňuji jediné tři fanziny v ČSSR, které odpovídají tomu, co si pod pojmem fanzin představuji. Jsou to Interkom, Interkom- Bonsai a Informátor z Olomouce. Proto se mne dotklo hodnocení Informátoru ve Slanu č. 4/87, kde L.Peška píše, že mu "olomoučtí připadají poněkud jako marnotratní fenové, když vydávají kroniku či deník svého klubu v takové úpravě a takovým nákladem". Myslím si neopek, že olomoucký sfk Futurum je právem hrdý na svou práci a jeho členové že vědí, že jejich fanzin je vizitkou klubu a je v něm to, čím klub žije. Je to skutečně jeden ze dvou pravých klubových fanzinů (Interkom vydává KK) a podobně by měly do budoucna vypadat všechny fanziny, až zanikne nutnost zastupovat zatím neexistující magaziny SF. Tyto by měly mít komerční a ne amatérský, klubový základ.

Další má připomínka se týká článku L.Pešky "Kritika ?" (Slan 3/87), v němž volá po nějakém "československém fanzinu". K tomu chci dodat jen to, že pouze technická stránka věci nám brání uskutečnit tuto myšlenku. Každý fanzin má okruh svých odběratelů a zvyšovat náklad, aby se dostalo na všechny zájemce, žel zatím u většiny fanzinů nepřichází v úvahu. Jeden výtisk fanzinu do každého klubu nic neřeší. "a jde-li se zřízovatel, který umožní vydávat při stále dobré periodicitě několik stovek jednoho čísla, myslím, že by nám nic nebránilo vydávat "reperzentativní čs. fanzin".

AKTUALITY

V první pětici bestsellerů , uváděných v žebříčku tiskové agentury UPI, se již několik týdnů drží kniha A.C.Clarka " 2061: Odyssey Three"

ooooo

V anketě libereckého klubu Trifid o nejlepší fanzin, jejíž výsledky byly vyhlášeny na Liberconu 1987, se na šestém místě umístil fanzin "Světelné roky", k čemuž jeho redakci blahopřejeme - vždyť uvažte, jaký to je výkon, bodovat v konkurenci tak věhlasných fanzinů, jako jsou Bonsai, Villoidus, Poutník, Leser, Interkom, AF a podobně s fanzinem , jehož náklad se tradičně pohybuje kolem 10 ~~číslek~~ kusů (snaž jen malá připomínka organizátorům: Světelné roky sice vydávají členové nyní již činnost končícího sfk Spectra, leč nejde o klubový fanzin tohoto sfk, takže diplomy příště posílet rovnou na adresu redakce)

Soutěž o nejlepší fantasy, kterou vyhlásil v loňském roce klub Julese Vernea, obeslalo celkem 38 autorů s 63 povídkami. Výsledky mají být vyhlášeny koncem února a všichni účastníci mají podle prohlášení E.Čierneho obdržet časem sborník povídek sestavený z nejlepších příspěvků. Snad už jen proto bude stát zúčastnit se v letošním ročníku !

DRAGON B

ANEB MÉ DOBRODROUŽSTVÍ S EGONEM ČERNÍM
/ UŠATÝM /

Ne, nikterak se nechci dotknout našeho aktivního fana Egona, jednatele klubu Julese Vernea a i jinak všestranně činného fanouške. Ale svůj podíl na mých příhodách nesporně měl - zajistil totiž x z Březové dovoz ceny pro nejúspěšnější klub roku, živého černého králíka z Melevilu, kterému byl kmotrem. Nu a jelikož Pavel Konečný z Olomouce na Minicon k předání nepřišel, musel jsem vzít králíka vlakem do Brna, kde jsem ho měl za koordinaci předat já. A tak jsem v pátek vzal milého Egona v křebici i s lupením a vyrazil jsem. Este proběhla bez nehod, i když v kupé bylo zima snad i tomu králíkovi v kožešině a v křebici. Nakonec jsme ale dojeli a byli jsme příjemně překvapeni. Ty dvě stovky poplatku stály fakticky za to - bydleli jsme v takřka přepychovém Domě rekreace ROH s jednacími sály, velkou jídelnou a dvojlůžkovými pokoji. Tam jsem mohl Egona vypustit, aby si na chvíli protáhl pecky. Zpátky do křebice nechtěl (musel jsem ho pořádně vytáhnout ze uší a držet fest), ale přeci jsem pak musel uklidit.....

Když už byl Egon v křebici (měl na první noc zůstat u mě), šel jsem se konečně podívat, co nám brňáci nabízejí a kdo vlastně přijel. Byla tu samozřejmě hlavně Morava, ale i kolegovia z bratřixxxkxxkxxkxxkxxkxxk trské republiky (V.Srpon, M.Butora, a další), prežáci, z Pz ně šerif Jedličke a málem už oplakáný Tom Jirkovský (výjimečně bez dámského doprovodu, zato obtížený haldou Leserů). Program už byl v plném proudu, ale místní moudře rozhodli, že šedivění už bylo dost a pustili na video jen Blade Runner, Vetřelce II a později Zpět do budoucnosti - pořád dokola - aby šediváci nešíleli a účastnili se programu. Řekhle by to mělo být určité častěji.

Začelo se povídáním o počítačích a pak přišlo to, na co jsem se dlouho těšil - povídání o kosmických lodích a hvězdných zákeleďnách ze světa televizního a filmového seriálu Star Trek, které s názornými diapozitivy schémat přednášel místní Frante Novotný. Tohle bylo lehůdke hlavně pro mně jako jediného "trek-kieho" u nás....

Na další už nebyl čas a tek se pokračovalo až v sobotu. Po dlouhé cestě tramvejí v mrezivém ránu jsme dorazili na místní fakultu, kde byl Dracon slavnostně zahájen a kde nám promítli starší, ale výborný film "Vesnice prokletých" (podle novely J.Wyndhame Midwichské kukačky). A po obědě začaly další pořady - soutěž v

psaní povídky na zadané téma ("Stali jsme se imunní vůči radioaktivitě") a v hádání názvů obřezů německého autora. Pro mě byl ovšem zlatý hřeb předání Egona Lence Turečkové z Olomouce. Už bylo nečase, protože pokojská dopoledne uviděla Egona na pokoji (v křebici !), lekla se a "udělala bengál". Ale pak a i ona přišla na Egona znovu podívat. Egonek se snažil vylézt ze zavázané křebice a prohlédnout si diváky, ale byl rychle přiveden k poslušnosti a pak odnesen. Do Olomouce prý odjede autoem.

Program pokračoval. Karel Blažek se rozhovořil o vydávání fanzinů a psaní sf u nás (fanziny by prý neměly tolik přebírat jeden od druhého a být po jazykové stránce upravenější), Vláda Veverke znovu upletnil své znalosti comicsů. Kdo na to neměl nálehu, mohl si zahrát na počítači nebo si prohlédnout výstavu Rotreklových obřezů - anebo šedivět, šedivět.....

Ale večerní program upoutal skoro všechny - přednáška Franty Rodra o některých zajímavých aspektech psychotroniky, do níž (místy až trochu drsně) svými doplňky a občas opravami zasahoval bratislavský Sago. Na jeho přání si pke účastníci prohlédli z kazety Segovu přednášku na Tatraconu o působení biopole, které se po přednášce pokusili i s Frantou předvést v praxi. Jisté výsledky tu byly... ale kdo ví, jak to všechno doopravdy je.

V neděli už program dobíhel - hlavním bodem byla burza, kde se pořadí losovalo. Jako ninje jsem si ale nasvé nepřišel a nic jsem z nabídky nekoupil(!). Z pořadů zbyly již jen povídání o počítačích a opekování lodí ze Star Treku, nu a video. Dracon končil. Ahoj v Olomouci na plese - a šťastnou cestu, kluci a Egone !

Dracon '87 měl dobrou úroveň a patřil ke zdařilým conům lokálního dosahu. Hmotné vybavení bylo perfektní a programy svou náplní rozhodně zaujaly: snad jich mohlo být jen trochu víc bez dlouhých přestávek. Ať žije Dracon 88 !

Trekkie Ninje Chrononaut

SOUTĚŽE

SF klub Castor pri Mestskom kultúrnom stredisku v Spišskej Novej Vsi porieďa IV. ročník literárnej súťaže

" O e m b l é n C a s t o r a "

podmínky: téma - člověk z pohledu přírody, rozsah 1 věta až max. 1 strana strojopisu A4, kategorie do 18 let a nad 18 let, maximální počet soutěžních prací jednoho autora 5, zasílat ve 2 exemplářích a na zvláštním listě uvést jméno, datum narození, adresu, povolání, koníčky. Příspěvky zaslané do soutěže zůstávají k dispozici pořadatelům, nejlepší budou zveřejněné ve fanzinu Pollux Speciál 1988.

uz věrke soutěže 1. března 1988, příspěvky zasílejte na adresu Miroslav Butora ul. Brezová 2/12 Spišská N_vá Ves 052 01

PKO - OKS Pardubice z pověření OK ONV Pardubice, ČOV
SSM Praha vyhlašují 7. ročník amatérské literární soutěže

"O cenu Karla Čapka" 1988 s
tématikou tvorby science-fiction

- Podmínky - přijímají se pouze práce z oblasti science-fiction;
ve sporných případech má rozhodující slovo porota
- soutěž je hodnocena anonymně, všechny práce musí
být původní, dosud nepublikované a v žádné soutěži
neobeslané, psané normovým strojopisem ve třech
kopiích, nepodepsané
- práce se autorům nevracejí ani na vyžádání a zůstá-
vají k dispozici pořadatelům
- spolu se soutěžní prací musí být zasláno zalepená
obálka, v níž bude uvedeno: jméno autora, datum na-
rození, adresa, zaměstnání, rodné číslo a dosavadní
publikační činnost (pokud je, i vyplněný evidenční
lístek)
- vyhlášení soutěže bude v červenci 1988

uzávěrka: do 29. února 1988 na adresu PKO - Okresní kulturní
středisko v Pardubicích, tř. Míru 94 500 87, obálku označte
"Literární soutěž SF"

o o o o o o o o o o

bez bližšího udání uzávěrky byl v 41. čísle Interkomu vyhlášen
9. ročník amatérské literární SF soutěže "O Huňáče zeleného
(zmužovaného)", což je již tradiční soutěž SF klubu Villoidus.
Na příspěvky v obálce viditelně označené "Huňáč" čeká Z. Hampas
Libocká 3 Praha 6 160 00.

o o o o o o o o o o

sice se zbytečným zpožděním, ale přeci:

soutěž o nejlepší SF kreslený seriál

B e m í k '87

zájemci o třetí ročník soutěže Bemík se mohou zúčastnit v
jedné ze 3 kategorií: na vlastní námět, podle psané předlohy a
psaný scénář. V kategoriích 1 a 2 stačí zaslat titulní stránku
a tři strany vlastního seriálu. Soutěž je neanonymní, výsledky
budou vyhlášeny na 2. SF plese v Olomouci, kde bude také insta-
lována výstavka ze zaslanych prací.

uzávěrka : 29. února 1988 příspěvky zasílejte na adresu
Ing. Vladimír Veverka, ul. 5. května 6+ Praha 4 140 00 v
kvalitním pevném obalu !

U Z A V Ě R K Y

31. ledna 2. ročník soutěže ve vědeckofantastické poezii
"O cenu Jana Nerudy"

JAK ŽEL ŽÍJE

aneb

říjen - prosinec 1987 v R.U.R.

- 7.října : - objevují se komplikace kolem podzimní klubové burzy knih. TM posunut termín, čímž vznikly komplikace - na nové datum není zajištěna místnost. Otázka zůstává nevyřešena na příště;
- Matějka oznamuje, že vývěska, kde mají být zveřejňovány materiály o R.U.R. a fandomu vůbec, je již organizačně i razítkově zabezpečena, její realizace ovšem stojí s výtvarnými návrhy, které pro ni přislíbil zhotovit Filip Bezděk;
8. října - na programu beseda s prom. chemikem Antonínem Vítkem, CSc. ze Základní knihovny ČSAV. Zajišťil Franta Mešek z KZG, který také besedu uvedl. Přes obavy, jak tato první akce tohoto druhu v R.U.R. dopadne se besedy zúčastnilo cca 24 členů (někteří ovšem odešli dříve s poukazem na čekající rodiny), kteří se dozvěděli řadu zajímavostí ohledně současných kosmických výzkumů a kosmonautiky. V diskusi nejvíce zaujalo téma raketoplánu a problematiku zřízení stálé orbitální stanice;
- 15.října - Egon Čiernyurguje Veverku ohledně pronájmu místnosti k semináři o literární kritice, který by chtěl uspořádat někdy v únoru (nejdou jiné akce);
- Březina s Hleváčem předkládají na poradě papír s nejrozličnějšími organizačními návrhy, mezi nimiž jsou i posléze sklamací odsouhlasené zásady (oddělené jednání předsednictva, neboť v klubovně není potřebný klid, zavedení klubových schůzí s informacemi pro členy, otázka převomocí vedoucích sekcí a předsedy). Veverka slibuje zajistit od ledna druhou klubovnu na porady a pracovní schůzky;
- Miloš Podpěra oznamuje rezignaci na fci vedoucího informační sekce (z rodinných důvodů) a uniká tak drtivé ~~krizi~~ kritice ohledně neodeslaných fanzinů; Vyhlášen konkurs na nového vedoucího inf. sekce
- novým šéfredaktorem Rouráka je prozatím jmenován Přemek Houžvička;
- tato schůzka vedení klubu je poslední, z níž existuje písemný zápis (informační sekce v důsledku bezvlády ve stavu anarchie);
- na 5.11. je namísto původního programu připraven náhradní: Vlkove přednáška (či spíše "videopořad") o tricích v SF filmu;
- na besedu 2.12. pozve Franta Mešek Čorta z Vlady fronty, povídat se bude o UFOnech;
- 22.října - Iven Adamovič uvedl 2. část z cyklu pořadů o SF hudbě za účasti cca 18 posluchačů;
- na Libercon pojedou zřejmě Čampes, Bezděk a Vlk, ostatní směřují ve stejném termínu na Dracon. Veverka marně agituje, aby mu někdo z Liberconu

udělal reportáž do Rouráke;

burzav Chomutovské skončilo fiaskem, neboť byla těsně před konáním akce zrušena. Že se tam pak dobře nakupovalo....

podzimní klubová burza R.U.R. se nebude konat, neboť na původně plánovaný termín nejsou prostory (burza měla navazovat na Minicon, ale ten se přesunul, což burza nemůže). Namísto toho se bude konat náhradní burza, kterou zajistí Březinovi 14. listopadu neřeknětě v Kejviciích;

29. října

seminář o literární kritice, který připravuje Vgon, dostal pevné datum - 13. února 1968 od 9.00

dosud žádný nový kandidát na vedoucího informační sekce;

5. listopadu

Václav Vlk jr. má mít náhradní program o tricích v sf filmu. Je však nemocen, takže nastupuje náhradní náhradní program, v jehož rámci Eva Hauserová líčí své zážitky z prázdné nové cesty po USA, samozřejmě z pohledu fanouška sf,

12. listopadu

je nalezen nový vedoucí informační sekce - Kejval z Perry. Při instruktáži, co a jak je nutné v nejbližší době udělat a mimo jiné zjišťuje, že došly formuláře přihlášek pro nové členy (kampek zmizely, bylo jich kolem 250 !), a že vedoucí sekce zatím neodevzdali u sebe shromážděné vyplněné přihlášky (včetně Pavla Březiny, který přišel s návrhem neshromáždovat vyplněné přihlášky v ekcích, ale centrálně ve skříni);

Vlk jr. , snad ve snaze odčinit svůj prohraný a slibným pořadem, se ujímá v rámci klubové sekce úkolu vést a odličovat archiv fanzinů;

PO obsazení postu vedoucího informační sekce rezignuje pro změnu na svou funkci vedoucí ediční sekce Tomáš Jirkovský. Podle septandy definitivně přestěhoval svou sf aktivitu z Prahy do Plzně;

vedení ediční sekce je nabídnuto Ivanovi Adamovičovi, který chce nejprve vědět, co to obnáší, a pak si žádá čas na rozmyšlenou;

Veverkaoznamuje podrobnosti o vánoční schůzce: vstup jen pro ty, kdo buď přispějí do programu, nebo přinesou sf ozdoba na vánoční stromček, nebo přinesou dárek pod stromček (tedy sf). Dívčí část členstva je vyzvána, aby přinesla něco sladkého na zub....

Jarda Ojše jr. nabízí v rámci ediční sekce sestavit kompletní bibliografii čs. fanzinů. Poté, co prohlásí, že si to i sám přepíše, je nabídka přijata;

při kontrole pronájmu kluboven pro R.U.R. na rok 1968 Veverka zjišťuje, že v důsledku jakéhosi časoprostorového posunu má klub pronajaty klubovny na dvakrát tolik času, než co potřebuje a než nárokoval. Začíná spletná cesta za zrušením nábytečného pronájmu;

19. listopadu

Veverkův pořad o sf filmu a sf comicsu. Hruba 24 účastníků, kteří po přednášce zhlédli ukázky z filmu Flash Gordon, inspiro-

vaného slevním sf comiceem stejného jména.

26. listopadu

Veverka předkládá ke schválení plán činnosti na první pololetí. Vedení klubu po krátké diskusi rozhoduje, že plánované pořady "Současný SF film" budou pouze pro aktivní členy, aby tak byla podporována pracovitější menšina členů klubu;

Ivan Adamovič "bere" funkci vedoucího ediční sekce;

Šaldova dýka dokončila první kolo. Inke Jelínková je plně odhodlána zavést do desek s povídkami pořádek, což činí několike popsanými listy papíru s následujícími texty:

o o o o o o

Nepřičetný řev organizátorů aneb
Úvodem k Šaldově dýce

Když jsme onehdy nejeře ustavovali orgán, známý dnes jako Šaldova dýka, vycházejíce ze vzoru plzeňského Oběžného dopisu Zdenka Péva, usilovali jsme o vytvoření jakéhosi fóra, na němž by byla umožněna volná diskuse nás, autorů, s námi, roztomilými kritiky. Chtěli jsme, aby každý autor měl možnost nechat si posoudit svou tvorbu od autorů ostatních, jakož též neopak zdeptat práce jejich nelítostně převdivou svou kritikou.

Vám, kdož jste byli založení Šaldovy dýky přítomni, stejně jako všem ostatním, kteří jste se zpojili později, bychom nyní rádi připomněli základní zásady, na nichž jsme se tehdy dohodli.

- 1) ŠD je určen pro 10 - 20 lidí (přičemž ovšem dolní hranice je nereálná vzhledem k počtu zájemců a horní zase vzhledem k oběžné době; tedy asi tak 15 lidí plus minus)
- 2) oběh povídek je dvoukolový, aby se všichni mohli seznámit i s kritikami
- 3) příspěvky mohou být anonymní
- 4) všichni účastníci by měli přidávat vlastní tvorbu a psát kritiky, jinak ŠD ztrácí smysl
- 5) existují jistá omezení, daná následujícími nesložitými výpočty:
 - a) jestliže každý z 15 účastníků přidá 20 stránek, vznikne v jednom kole 300 stránková kniha, kterou průměrný pracující přečte do týdne je- nom tehdy, hodí-li se merod
 - b) jestliže každý z 15 lidí bude číst povídky týden nebo déle, bude jedno kolo trvat nejmé- ně 3,5 měsíce.

aby se tato již tak dost dlouhá doba neprodložovala a aby ŠD plnila i nadále úspěšně svou úlohu, prosíme každé účastníky o respektování zásad připojeného Desetera šaldisty.

- 1) povídky u sebe držím nejdéle 1 týden
- 2) k nadpřiroční většině cizích povídek připojím svou kritiku
- 3) alespoň jednou ze dvě kola přidám svou vlastní tvorbu
- 4) buď přidám nejvýše 20 stran, nebo pouze jednu povídku
- 5) nikdy nepřidám cizí povídku
- 6) vlastní povídku starší jednoho kola stáhnou z oběhu
- 7) J.né ne !
- 8) Zapišu se do deníčku Šaldovy dýky
- 9) ŠD předám jen tomu, kdo je v Sezemu a kdo ji v tomto kole ještě neměl (zjistím nahlédnutím do deníčku)
- 10) "emohu-li z vážných důvodů dodržet desetero, oznámím to všem organizátorům

namísto Deníčku již jen výčet současných účastníků ŠD: Heuserová, Kadlečková, Pěšolka, Soukup, Příbylová, Kmínek, Rempas, Jelínková, Mešek, Janda, Hejduk, Matoušková, Žižňavský, Veverka, Švechouček, Ježková;

3. prosince

Egon Čirny oznamuje, že vzhledem ke zdravotním potížím se jím plánovaný seminář k literární kritice nebude konat;

Filip Bezděk stále nedočel slíbené obrázky do vitríny;

Soukup se Štípským dokončují první etapu přípravy MEKOSu. Tomáš Štípský je zcela uondán psením cca 400 kartiček s názvy hledaných či nabízených knih. Veverka si bere podklady, že je přeci jen nakonec raději "nacpe" do počítače, protože je vidět absolutní vyčerpání obou původně ochotných dobrovolníků;

ne programu je beseda s Čortem (ufouni), kterou Eva Hauserová na žádost předsedy zachytila písemně i pro ty, co na ní nebyli (účast cca 19 posluchačů)

o o o o o

Antonín Čort je ufolog. To jsem vzela na vědomí jako zcela normální věc (a myslím, že ostatní scifisti bez mrknutí oka taky - proč by někdo nemohl být ufolog?). Jenže při besedě s ním jsem postupně nabývala dojmu, že být ufologem neznamená prostě se pít po zprávách o UFO a sbírat je, nýbrž především být deštán agresivními odpůrci a pronásledován demagogickými nepřáteli, kteří za zády již nenápadně chystají svěrací kazajku. Což o to, možné to je, lidé jsou velmi nesnášenliví k věcem, které neznají a které se vymykají normě. Ale z Črtovaprojevu to bylo cítit až příliš. Na obsáhlé otázky Franty Meška odpovídal jednoslebičně, někdy jen grimesou či neartikulovaným zvukem. Postupem času snad zjistil, že my takoví nejsme (zejména Egon Čirny ho svými úvahami snad trochu rozechřál), ale stejně jsem od té besedy čekala trochu víc. Trochu víc informací. Je také možné, že náš host předpokládal, že jako scifisti všechno víme a všechno máme načtené. Je samozřejmě chyba, že člověk nestihne načíst všechno, co by měl, a údělem besed patrně není to suplovat - možná jsou určeny jen fundovaným, vzdělaným a sečtělým. Im, jěně kolik je mezi námi tekových?

No. Tak to byl celkový dojem, a teď se pokusím shrnout, co jsem se dozvěděla nového. Ve světě existuje mnoho organizací ufologů, vycházejí encyklopedie UFO. Informace se utajují ze strategických důvodů: ovládnutí gravitace (zřejmě ufouny používané) by okamžitě znamenalo drtivou převahu pro toho, kdo by se tohoto principu zmocnil. Film Blízká setkání třetího druhu neobstohoval v podstatě žádnou fikci, všechno bylo popsáno svědky. Ufoni jsou malých postav, kolem 120 centimetrů, mají poměrně velké hlavy a žádné vlasy a ochlupení. Vládou telepatii a nikoho nelikvidují, jen paralyzují (třeba francou zského farmáře, který je překvapil při opravě telíře v levandulovém poli). Udá se, že se snaží nezasažovat a že pomalu "zvykají" lidstvo na fakt, že jsou tedy. Karel Pacner nyní píše o UFO knihu, a sčkolí stále tvrdí, že nejde o mimozemšťany, už to nečiní příliš radikálně.

- EH -

10. prosince

porada vedení klubu se nekoná, neboť část účastníků odejde dřív, než přijde zbytek;

Matějke konečně přinesl obálky na Rouráka č. 2, takže lze zahájit expedici zpravočaje těm, kteří si jej dosud nevyzvedli;

Vlk jr. oznamuje, že vzhledem k učení nebude zřejmě schopen pokračovat v půjčování fenzinů. Slibuje však dokončit revizi stavu knihovny fenzinů a jejich přehlednou tabulku na nástěнку;

Veveřkovi přicházejí podklady pro Percon 1988, který se bude konat v Ostravě (byť nikoli pod již tradičním názvem). Tyto podklady jsou sice obsáhlé, leč nic se v nich nehovoří k tomu nejdůležitějšímu: jak, kolik lidí a do kdy (+ ze jakých podmínek se může přihlásit, ro členy našeho klubu proto bude v současné době nejzajímavější program setkání, který přetiskujeme:

o o o o o

"CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ PŘÁTEL VĚDECKÉ

FANTASTIKY" OSTRAVA '88

15.-17. července 1988

pátek 15. července

celodenně: a) příjezd, ubytování, stravování 9.00 - 23.00
b) anketa o vědecké fantastice
c) příjem knih do burzy a dražby

dopoledne: a) prohlídka počítačového centra VŠB Ostrava

odpoledne: a) návštěva planetárie 13.00 - 17.00 (3 programy)
b) přednáška o umění a vědecké fantastice

večer: OFICIÁLNÍ ZAHÁJENÍ SETKÁNÍ

- a) uvítání domácích a zahraničních hostů a účastníků
- b) slavnostní projev o významu a postavení vědecké fantastiky v socialistické společnosti
- c) projev delegáta krajské pobočky SČS o vědeckofantastické literatuře
- d) projev delegáta MěV SSM o aktuálním působení vědecké fantastiky na rozvoj technického myšlení mladé generace
- e) zprávy zahraničních delegátů
- f) tisková konference se zahraničními delegáty
- g) besedy se zahraničními delegáty

noc: filmová představení

sobota 16. července

celodenně: den otevřených dveří v Domě mladé techniky v Ostravě-Porubě s názvem "Nová technika v rukou mládeže urychlí rozvoj společnosti"

dopoledne: a) 4 přednášky předních předstevitelů žánru (Neff, Nesvadba, Veis, Volný)
b) přednáška literárního teoretika
c) přednáška překladatele SF

odpoledne: a) expertní seminář o perspektivách rozvoje jednotlivých vědních oborů (astronomie, energetika, kosmonautika, kybernetika a matematika, progresivní technologie, genetika a genové inženýrství, fyzika a ostatní exaktní vědy)
b) klubové pořady (pořady družebních klubů fantastiky)
c) burza sf literatury
d) uzávěrka a hodnocení ankety

večer: a) vystoupení zástupce čs. nakladatelství
b) vyhlášení výsledků 6. ročníku literární soutěže "O cenu Karla Čapka"
c) tisková konference s významnými osobnostmi (spisoveteli, zástupci nakladatelství, představiteli kulturního a společenského života)
d) zájmové besedy s těmito osobnostmi
e) vystoupení hudební skupiny nebo sci-fi téka
f) program družebního klubu z Katowic PLR

noc: filmová představení

neděle 17. července

dopoledne: a) program Klubu literární fantastiky při PKO
b) dražba SF literatury

odpoledne: 12.00 - 14.00 odjezd účastníků

stálé programy:

- a) výstava z řezb a výstavných děl
- b) výstava návrhů plakátů
- c) počítačová technika pro osobní použití ve 4 klubovněch
- d) dny vědeckofantastického filmu - Letní kino PKO města Ostravy (večer), Vysoká škola báňská v Ostravě (noc)
- e) prodejní stánek n.p. Křiha (pátek - sobota)
- f) výstava humoru ve sci-fi
- g) přehled činnosti klubů vědecké fantastiky na nástěnkách
- h) informační služba

o o o o o o

Jakmile obdržíme bližší informace, budou vyvěšeny v klubovně na nástěnce, případně zveřejněny ve zpravodaji;

17. prosince

Konala se vánoční besídka. Ze zhruba 30 účastníků pouze dva nesplnili podmínky účasti a byli zato veřejně pokáráni. Všichni ostatní přinesli sf dárky pod stromeček, což ovšem znamenalo, že Veverkou přinesený stromeček, levitující pod stropem, zol prázdnotou (sf ozdoby nepřinesl nikdo) a program se skládal pouze z bodů předem připravených;

Úvodem programu Vláda Veverka vysvětlil genezi levitujícího stromečku (viz. historie sfk Spectra) a poté přednesl přednášku o prepočátcích fandomu u nás, zaměřenou především na činnost sf klubů Zelenáči a Fešáci. Poutavý výklad byl však místy přerušován prázdnými místy, během nichž Veverka+ Veverková zápasili se záluďnou technikou, vypůjčenou krátce předtím z půjčovny průmyslového zboží.

Dalším bodem byl test, připravený delegací z Erteru. Účastníci si v něm mohli prověřit své znalosti sf reálií, a to způsobem nanejvýš netradičním - na mapě Erteru. V průběhu testu se pak osvěžovali pochutinami, přinesenými Villem Kadlečkovou a Evou Hauserovou (škoda, že se nedostavilo více dívek se svými "příspěvky").

Dárků se pod levitujícím stromkem sešlo nečekaně mnoho. "největší ohlas si získala figurka Loupežníka, již kdosi neznámý obdaroval Věske Soukape. Na základě jednomyslného usnesení museli všichni obdarovaní ihned ostentně ukázat, co dostali.

Posledním bodem programu pak bylo povídání Evy Hauserové, nazvané "Hříchy Perconu". Eva nám v něm předložila poněkud netradiční pohled na příspěvky do soutěže o Mloke, když je hodnotila podle kritérií zcela obrácených, epředložila nám pestrou ukázkou nejod-
nějších (s prominutím) ptákovin....

A tímto pořadem jsme se rozloučili s rokem 1987

o o o o o o

P O Z O R : těsně před uzávěrkou přišel do klubu leták s informacemi o 2. SF plese v Olomouci. Takže pro všechny zájemce (těm co věhají ječt ež do Olomouce můžeme říci jedině: stojí to opravdu za to !):

Zveme Vás na II. scifi ples a Den otevřených dveří pořádaný SF klubem FUTURUM v sobotu 26.března 1988. Ples i DOD budou v DK ROH Ligne, tř. Kosmonautů 29, Olomouc.

DOD - začátek v 9.00 vstupné 10 Kčs
počítače, jarní porada sf klubů, video, výstavy, přednáš-
ky, burza knih

PLES - začátek 19.00 vstupné s místenkou 50 Kčs
modní přehlídka, předtančení, šerm, tanečnice, soutěž
masek

u p o z o r n ě n í : PLES JE MAŠKARNÍ !!!!

Organizační pokyny:	cena DOD a Plesu		60 Kčs
cena ubytování		50 Kčs	
cena DOD, ples a ubytování		110 Kčs	

Peníze posílejte jednotlivě (t.j. za jednu osobu !) poštovní poukázkou do 20. února 1988

poštovní poukázka nahrazuje závaznou přihlášku

Na přihlášky po termínu nebude brán zřetel !

Uvádějte i jméno Vašeho sf klubu, chcete-li být s někým společně ubytováni, uveďte jeho jméno do zprávy pro příjemce.

Peníze posílejte na adresu: Pavel Konečný
V. Řezáče 10
772 00 Olomouc

Při prezentaci předložte ústřížek poštovní poukázky !

KR SF klubu Futurum

COMICS

kontra

FILM

V. Veverka (podklad k pořadu 19. listopadu 1987)

Slepice nebo vejce? Co bylo dřív - tahle otázka se vynoří i v případě, že bychom začali diskutovat o vztahu kresleného seriálu a filmu. Oba jmenované žánry totiž vycházejí ze stejného principu: vizuálně předávanou informaci doplňují informací předávanou druhou signální soustavou (ať již v mluvené či psané podobě). Působí tedy na diváka hned v několika rovinách.

Kreslený seriál vzniká pomalu a pozvolna už od starověku, ale zde není čas ani místo pro historické přednášky, proto v duchu oné úvodní otázky "co bylo dříve?" připomenu jen několik hlavních souvislostí, které si většinou neprvní poněkud neuvědomujeme:

- kreslený seriál "objevil" filmové postupy ještě dřív, než bratři Lumiérové roztočili svou kliku. Kreslený seriál, i v době, kdy slovo film znamenalo pouze a jen postavit kameru na nějaké to zajímavější místo a pak pět minut točit dění kolem, již pracoval se změnou úhlu záběru, s přechodem detail, polocelek, celek, s filmovým "stříhem" a stříhovou zkratkou. "Trikové" scény, které pro film objevil Méliès, nebyly pro kreslený seriál žádný problém
- film se ve svých počátcích dosti dlouho podobal svému "skorovzoru", tj. seriálu. Vezměte si například celou první němou film, kde je vlastně děj převeden do souvislého vizuálního vjemu (věrohodnost a realita na úkor aktivizace divákovy fantazie, s níž pracuje seriál), ovšem jednotlivé "okénka" seriálu jsou zachována prostříhy do dialogů, které ovšem dosti zůstávají ze grafickými možnostmi seriálu, a hlavně v dramatických situacích působí někdy až rušivým momentem. "avíc celá produkce němé grotesky má svého dvojníka (a to i co do historického vývoje) v tzv. slepstick comedy (komedie kladu), kterou byla poznamenána první generace kreslených seriálů (tzn. veškerý děj se skládal z nejrůznějších honiček, gagů a šlemastyk, do nichž po hlavě pedali hlavní ardinové)

Po společných začátcích se ovšem seriál i film vydali každý svou vlastní cestou, aby se na ní zase občas scházeli. Přitom si ovšem udržovali těsný, až důvěrný vztah. Z tohoto vztahu se pak zrodil animovaný film, který těží z výhod obou žánrů. Každý z obou žánrů si tedy vytvořil svou historii, svá zlatá díla, svá pravidla a šablony. Co do metod a způsobů práce mají ovšem podnes tvůrci kreslených a seriálů a filmu mnoho společného. Vždyť co je to vlastně takový scénář, než "kreslený seriál", v němž je celý filmový děj rozpitván do jednotlivých obrázků, popsaných nikoli kresbou, ale pouze slovy? U náročnějších filmů se přitom často zpracovává tzv. storyboard, jakýsi kreslený scénář se všemi záběry, který slouží k orientaci tvůrců. Také při navrhování scény, výpravy a podobně, nastupují často umělci, známí spíše jako autoři kreslených seriálů, aby svými studiemi inspirovali režiséra či scénaristu (viz. např. u

i u nás promítaný film Vetřelec). Ono je totiž mnohem levnější dělat studie kosmických lodí, skafandrů a vůbec techniky nejprve na papíře, a pak si vybrat tu nejzajímavější, než je zkusmo rovnou tvořit in natura....

Kreslený seriál zase na druhé straně používá četné filmové techniky, inspiruje se filmem při hledání nových výrazových forem (někdy je tak "filmový", že se obejde i bez jakýchkoli nápisů a slov), a to už vůbec nemluví o tzv. fotoseriálu.

Tu a tam se pak film i kreslený seriál znovu sejdou. To pak vznikne n příběhů comics, věnovaných populárnímu filmovému (televiznímu) hrdinovi, nebo naopak film, ve kterém ožívají populární comicsové postavy.

Přeskočím comics podle filmových předloh a s filmovými hrdiny, a soustředím se na ten druhý případ, filmy podle comics.

Kreslený seriál má svou specifiku, svá vlastní pravidla, vlastní pouze jemu, která přežívají i v případě, kdy je vlastní příběh zpracováván do filmové podoby. Tím lze také vysvětlit, proč lze naprostou většinu zfilmovaných comicsů zaředit do kategorie "space opera". Tedy připomínám látku z pořadu "Space opera", který jsem přednesl v sřk Ada : divoké honičky, hrdinovi s velkým H a bídáci s velkým B, krásné ženy a hrozba přinejmenším pro celé lidstvo....

Potíž je v tom, že ne vždy se i z kvalitního comicsu podaří udělat dobrý film. Mohou být k dispozici sebevětší prostředky, sebelepší tvůrci a sebestupulárnější hvězdy, a výsledkem může být klidně filmový propedák. Většinou k tomu dojde tím, že se tvůrci filmu nevejdou do hranic comicsové předlohy. V tom je totiž onen zakopený pes: stemilióny čtenářů comicsů (rozhodně je jich víc než pomyslných diváků) již mají zažitou představu o svém oblíbeném hrdinovi. Pokliže se jí hrdina filmu dostatečně nepřiblíží, pokliže se obě představy neprolnou, film je zklamáním. Proto tvůrcům filmu nezbyvá, než důsledně sledovat comicsovou předlohu... a leckdy přitom spadnou do druhého extrému. Čtenář jde na film o svém oblíbeném comicsovém hrdinovi proto, že očekává cosi nového, nikoli pouze na filmové plátno přecedený již dobře známý příběh. Tedy totíž i ta nejnákladnější technika vždycky musí zaostát za fantazií dítěte, které se i v dospělosti při čtení comicsů probouzí. Nelze tedy jen kopírovat původní příběh.

Najít onu zlatou střední cestu je dost obtížné, a pokud se to nepodaří, film pak neschází ani jednotlivé slovo, je to byla půvabná výprava a původní hudba skupiny Queen u filmu Flash Gordon. A pokud se i tento těžký úkol podaří, může se nakonec ukázat, že populární comicsový příběh je příliš popletný svému meteřskému žánru a jeho specifikám, a že v jiné formě najednou postrádá své původní kouzlo a poetiku. Že jeho děj a gradace vystačí opravdu jen na těch pár minut, než seriál přechtete cestou do práce, stoje v tremvěji na jedné noze.... Úspěch takového filmu pak závisí jedině od toho, do jaké míry jsou mezi diváky čtenáři původního comicsů - to byl právě osud filmu Flash Gordon, který mohl slevit úspěch u těch, kteří nemají kreslenou předlohu, ale jinak....

Leč přejdemež od příkladů negativních k těm pozitivním, ukázkám, jak to "dělat". Perbarella. To je naopak snizek, který bravurně vyšel z kreslené předlohy, aby jí oživil a nadele rozvinul v neivně sugesivní, úsměvné podání kouzelného příběhu. Klasická ukázka, jak vyjmout z mnohem obsáhlejšího dějově roztříštěnější kreslené předlohy, jejíž popularita a stela pojmem, to opravdu živé a životeschopné, skloubit to do jediného organického dějového motivu a zfilmovat s onou "comicsovou" upřímností, která je vlastně všem velkým dílům tohoto žánru.

"nebo i ony pověstné "Star Wars". Kritici ne to často poukazyvali, ale on sám Lucas to nijak neskrýval, naopak, klidně se k tomu přiznal: základem inspirace při tvorbě tohoto filmu byl právě kreslený seriál jako takový, jeho základní, pohádkové postupy, dějové roviny. Tedy kreslený seriál ve své obecné rovině, který je jinek teorií pokládán za novodobou pohádku. Něco takového bylo možné ovšem natočit právě až tehdy, když počítačová technika nahradila drahou a pomalou stavbu skutečných lodí, kdy počítačem prováděné triky nabývaly takové věrohodnosti, že mohly úspěšně soupeřit s fantazií dětského čtenáře. Tímto historickým okamžikem pek film překonal jednu z hranic, omezujících jeho působnost, hranici, která dávala převahu štětcí a tužce při vytváření neskutečných, pohádkových a snových vizí. Možná tedy film svým způsobem získal nad kresleným seriálem navrch. Zde tomu opravdu tak je, nevím, ale jsem si jist, že tvůrci comicsů (tedy těch kvalitních, opravdu zajímavých comicsů) ručej do klína nesloží. "dož ví, třeba už někde někdo pracuje na trojrozměrném comicsu !

FLASH

GORDON

~~Flash Gordon~~ (stručný obsah kresleného seriálu, předlohy pro stejnojmenný film)

Vůbec první příběh Flashe Gordona začíná velmi dramaticky, novinovými titulky, které hlásají blízkost se zkázu světa. Má ji přivodit neznámé vesmírné těleso, které se blíží k Zemi. Vědci marně hledají způsob, jak zkázu odvrátit. Do toho vstupují naši hrdinové, Flash Gordon a Dale Ardenová (letí spolu v dopravním letadle, jehož jsou shodou okolností jedinými cestujícími), a doktor Zerkov, který v zepedlém kraji hledá onen způsob, jak naši planetu zachránit. To jsou tedy oni: mladá a krásná dívka, absolventka univerzity v Yale a znamenitý sportovec a proslulý vědec.

Letadlo s Flashem a Dale zasáhne sprška meteoritů, které předcházejí tajemnému tělesu. Avion je poškozen a padá k zemi. Flash si ovšem ví rady - nesadí si padák, dívku vezme do náruče a hasí si to bezpečně dohů. Naneštěstí (nebo naštěstí) spadnou přímo do laboratoře dr. Zerkova, který je ovšem pokládá za špióny. S namířenou pistolí je přinutí nastoupit do ~~kosmické~~ kosmické lodi (?), v níž hodlá letět vstříc meteoritu (či co to vlastně zemi ohrožuje). Svým spolucestujícím, k nimž se chová poměrně nepřátelsky, vysvětlí, že cílem jejich letu je nárazem na neznámé vesmírné těleso změnit jeho dráhu a zachránit tak Zemi před srážkou. Pěšně před plánovaným setkáním s asteroidem mu ovšem vypovědí nervy, Flash jej po krátkém souboji (v němž mu Dale pomůže francouzákem) přemůže, zmocní se ovládnutí a změny směr letu.

Není mu to ovšem nic platné, neboť těleso je již spoutalo svou přítěžlivou silou. Kosmická loď se zřítí na jeho povrch a pesáží před nouzovým přistáním stačí upozorovat na jednom z vrcholů okolní krajiny podivné město. Ale to se již jejich koráb tříští o jakýsi masív. Posléze z trosek vylézá Flash s Dale v náručí (v bezvědomí). Zerkove ponechává jeho osudu a vychází

vstříc onomu městu, aby tam pro dívku našel pomoc a ošetření. Cestou je přepadenou dvě obrovští ještěři, kteří si na nich chtějí pochutnat, nešťěstí se na obzoru objeví eskadra rakatových lodí a potvory zneškodní. Flash si myslí, že je to přátelská pomoc, ale ouha, obe dvě se stávají zajatci místního vladaře Minge, velkého imperátora planety Mongo. Ming chce pojmout Dale za manželku a zaředit ji do svého beztak již početného harému, a Flash je předurčen bojovat o život v aréně. Zde se již objevuje základní motiv všech dalších pokračování: Ming se chce zmocnit Dale, Dale chce pouze Flashe a Flash, ač v dalších pokračováních sváděný četnými krasavicemi, zůstává věren své milované Dale. Dr. Zarkov, kterého Mingovi odpůrci zachrání z trosk lodí, se stává Flashovým nerozlučným druhem a nejvěrnějším přítelem, podle potřeby autore seriálu mu pomáhá tu více, tu méně.

Osudy hlavních hrdinů jsou propleteny dalšími postavami z tajemné planety Mongo - dobrotivými vládci i krutými tyrany, krásnými princeznami i udatnými princy, zločinnými génii, čaroději i prostými vojáky a obyvateli zdejších četných světů. Vlastní srážce Monga se "emí pek už není věnováno ani slovo....

Většina příběhů se tedy odehrává na planetě Mongo, s její fantastickou krajinou, ve vzduchu, na zemi, pod vodou i v ledových či skalních jeskyních. Planeta je obývána různými rasami - žlutí, černí, modří, bílí lidé, a celá plejáda jekovy produkta z laboratoře dr. Moreau - lidé-lvi, lidé-ještěři, vodní a létající lidé, lesní a jeskynní lidé, a neprázdně nepřijdou ani milovníci pohádek (skřeti a skřítki atd).

To jsou ovšem všechno zástupci rozumných bytostí. Na planetě je přitom ještě záhadná, na každém kroku (obrázku) překvapující příroda - bezútesné pustiny, divoké neprobádané pralesy, vysoké hory, hluboká jezera i moře, tajemné jeskyně, které přecházejí v celé podzemní světy. Tyto nekonečné prostory jsou pak obývány nesčetnými živočišnými tvory, zrůdami a potvorami, od pravěkých zvířat až po zvířecí androidy.

Pokud bychom se zabývali politickou a společenskou stránkou, pak je Mongo pozoruhodná směsice feudálního, asiatského, severonorského a orientálního elementu ve všech možných perakulturních variacích, okořeněná samozřejmě SF. Římské gladiátorské hry jsou prezentovány společně s moderní leteckou až kosmickou technikou, středověkými hrady a holywoodskými harémy. Výsledky nejnovějších vědeckých výzkumů svádějí souboje s mocí a kouzly čarodějů; lidé úplně samozřejmě používají všech druhů zbraní mečem počínaje přes nejrůznější pušky a pistole až po termická a atomová děla a nejrůznější varianty paprskových zbraní. A totomuto dějinnému miš-maši vládne "žluté plémě" v čele s mongoloidním vládcem, tyranem Mingem.

Leč zpět k Flashi Gordonovi.

Ten bývá uváděn jako typický představitel árijské rasy, hlavně díky svým blond vlasům a urosté postavě. Nemá ovšem pouze sílu v rukách, leč i gejzír "rozumu" - vždyť absolvoval Yalekou univerzitu! A dovede těchto svých schopností plně využívat v krutých bojích i diplomatických jednáních. Ve srovnání s Buck Rogersem se autor F. Gordone (Alex Raymond) nezaletl zobrazování násilí, čímž snad chtěl i varovat před válkou, jejím hrůzným průběhem a následky. Svůj vztah k Dale Flash nemění, zůstává jí věrný i přes svody nejrůznějšími prostředky včetně drog, takže až zavání v tomto směru puriténismem (to mu ale vyneslo oblibu i u ženské části čtenářstva).

Většina kreslířů comics se při kreslení dobrodružných seriálů nevyhlazuje oblěmu, jak namalovat zápornou postavu, aniž by někoho urazila. A volbě podoby imperátora Minge se podílela momentální politická a společenská situace doby vzniku seriálu,

tedy 30. let, kdy se snaží jejich vzájemný vztah urovnat. Flash po vítězství v aréně (spolu s princem Berinem) dostává od samotného Minge titul krále a území k tomu. Toto území je sice nehostinné a neprobádané, ale to je vyváženo skutečností, že spolu s titulem dostává "oficiálně" ruku Dale (princ Berin pak Mingovu dceru princeznu Oru, kterou ve filmu hraje O. Muttio-ová). Ač přes tuto šťastnou náhodu se Flash a Dale vzít nestočí, neboť náš hrdina musí ještě předtím podle svého slibu sjednotit národy na jemu svěřeném území. Dale tedy opět přichází zkrátka.

Dale ovšem není hloupá, tuctová ženuška, nýbrž je žensky rafinovaná. Proti společným nepřátelům používá nejen meč, nůž či pistoli, ale i zbraně vyloženě "ženské". Seriál se zde dostává až do "erotické" oblasti (na tehdejší dobu, samozřejmě). Dale i ostatní ženy z harémů nejrozumnějších panovníků jsou štíhlé, krásné a svůdné, chodí spíše oděné a v převý čas vždy padnou do rukou nějakým lumpům, z jejichž spárů je pak hrdinové osvobozují. Že při tom občas přijdou o kousek oděvu je pochopitelné, a že nakonec musí skončit v náručí hrdiny, je bez debat.

Dr. Zarkov je i na Mongu uznán za významného vědce a génie díky svým nespočetným vynálezům, které slouží vždy dobré věci, t.j. Flashovi. Zatímco Flash je neymondem kreslen jako svalovec, u Zarkova je tato "nadsázka" kompenzována menším bříškem. Jako elán v bojích si ovšem nikterak s Flashovým nezádá.

Po nespočetných příhodách a dobrodružstvích je Ming posléze svržen (v roce 1941, seriál vycházel od roku 1937) a Mongo je svobodné. Flash se vrací na Zem, kde se zapojuje do boje proti fašismu, aby po válce opět znovu a znovu měřil své síly s Mingem, který se neustále vrací na scénu (jak scjopný to bídák, že!).

(zkráceno)

M.Krejčí

.....

kromě řady pravidelných rubrik

- Proficon aneb ještě jednou o Draconu
- R.U.R. v roce 1987 (převážně nevážně)
- Kočes '87 aneb kritické zamyšlení nad naší tvorbou
- z klubových pořadů : Enemy Mine

číslo sestavil Vladimír Veverka

autoři: V.Veverka, E.Čierny, E.Heusrová, MXXHXXHXX, J.Pavlík,
V.Šende, L.Peška (j.h.), M.Krejčí

zpravodaj neprošel jazykovou úpravou, neprodejné, pouze pro
potřebu členů klubu, náklad 150 výtisků